

[Hjortnæs]

forslaget drøftet netop denne problemstilling. Der er nogle af os, som har det indtryk, at når det drejer sig om miljølovsovertrædelser, ligger moralen ikke på et alt for højt niveau. Det vil sige, at det skønnes ikke i almindelighed at være nogen særlig alvorlig forbrydelse, at man overtræder miljølovens bestemmelser. Det er vel i virkeligheden ikke særlig retfærdigt, fordi det undertiden er overtrædelser, der kan give afgørende skadevirkninger på det omkringliggende miljø og dermed for en række mennesker skabe alvorlige følger. Derfor er det nødvendigt, at vi på den ene eller den anden måde får højnet moralen. Hertil kan dels en styrkelse af tilsynet, men sandelig også, at anklagemyndigheden opprioriterer sin behandling af disse sager, bidrage.

Selv om jeg også kan give justitsministeren ret i, at de yngste medarbejdere bestemt ikke behøver at være de mest uerfarne eller udygtige, er kendsgerningen vist alligevel den, at hvis en meget ung medarbejder møder i forbindelse med en retssag, hvor en virksomhed har en af landets virkelig dygtige juridiske advokater til sin rådighed, har den unge advokat vel ikke helt den pondus, der skal til for, at han kan slå igennem med den styrke, som måske i den pågældende sag kan være nødvendig. Derfor tror jeg altså, at med til at styrke moralen vil det være, at man ude i anklagemyndigheden, ude hos politiet, gør sig klart, at disse sager vurderes af folketingsretten som alvorlige. Der er tale om alvorlige lovovertrædelser, og retfærdigheden bør og skal ske fyldest, og vi må sætte vores bedste ressourcer ind på at klare disse sager af.

Leif Hermann (SF):

Jeg skal indledningsvis komme med en undskyldning til fru Dagmar Mørk Jensen, som jeg glemte at komme med en bemærkning til før.

Fru Dagmar Mørk Jensen sagde på sit partis, på fru Lone Dybkjærs vegne, at manglerne nok bedst afhjælpes ved de forslag, vi netop er ved at være færdige med i miljøudvalget. Men det er jo netop det, de ikke gør. Den side af det har jeg kommenteret i min indledning. Så kommer vi til at mangle lige præcis det stykke, der mangler på vejen mellem tilsynsmyndighederne og

domstolene, nemlig efterforsknings- og påtalefasen.

Jeg vil gerne sige til justitsministeren: jeg forstod ikke fuldstændig, hvordan vores forslag eventuelt kunne komme i karambolage med det forslag, ministeren nævnte, med hensyn til overførelse af flere opgaver til politimestrene fra statsadvokaterne. Jeg forstår godt, at det forslag, ministeren nævnte, tilsigter generelt at styrke anklagemyndigheden i mere atypiske og mere komplicerede sager. Men det, der er tale om for vores vedkommende, er at styrke den specielt i disse sager. Vi har ikke noget imod en generel styrkelse af anklagemyndigheden i atypiske sager, bestemt ikke, men vi mener ikke, at man derved tilgodeser det behov, vi mener der er for at få styrket den specielt.

Endnu en gang til hr. Sønderby: man kan godt have tillid til det kommunale selvstyre, selv om man kritiserer det. Fru Anne Grete Holmsgård påpegede, at man meget nemt kan komme ind i den problemstilling, at de kommunale tilsynsmyndigheder måske ikke er så forfærdelig optaget af retshåndhævelsen, fordi de må konstatere gang på gang, at domstolenes reaktioner på politianmeldelser er ualmindelig spinkle. Det er helt oplagt, at tilskyndelsen til at foretage politianmeldelse, når man er klar over, at der måske ikke bliver noget ud af den, er forholdsvis behersket. Så er vi inde i en ond cirkel: der kommer ikke nogen retspraksis, fordi den retspraksis, man hidtil har set, ikke har været særlig opmuntrende for retshåndhævelsen i disse sager. Det smitter af på hinanden.

Så vil jeg da i øvrigt sige, at man kan nu altså godt have tillid til det kommunale selvstyre, selv om man kritiserer det. En af de muligheder, det kommunale selvstyre har for at udvikle sig også på dette område, er vel, at der er nogen, der kritiserer det.

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

Det er både til fru Anne Grete Holmsgård og til hr. Leif Hermann: i fremsættelsestalen står der på første side:

»Det vil nemlig kun i begrænset omfang hjælpe at henvise til den ekspertise, der er til rådighed hos de kommunale myndigheder, der forvalter lovgivningen. Denne ekspertise er underlagt styring af politikere, der med